

[Ole Henriksen]

Jeg sagde i formiddags ved første behandling, at dette folketing ikke var dygtigt nok til at blande sig i overenskomsterne, og det har jeg endnu en gang fået bekræftet her under udvalgsarbejdet. Det er noget sjuskeri, når vi laver den slags arbejde, og vi mangler stadig væk svar i udvalget på nogle af de spørgsmål, vi har stillet. Vi har heller ikke fået lov til at få alle de papirer, som vi ønskede i udvalget for at få belyst sagen. Man henviser til, at det er kun det rene og skære lovforslag, som man skal tage stilling til, men hvad der egentlig er årsagen til, at man ikke har kunnet blive enig mellem parterne, er vi ikke i stand til at få oplyst, og det ville nu være rart, om man var klar over, hvor langt parterne egentlig stod fra hinanden på det tidspunkt, da man bad forligsmanden om at træde ind. Det ved vi ikke noget om, og vi har såmænd ikke engang set den overenskomst, man har arbejdet efter oppe i Grønland, så jeg synes nok, det er noget bekymrende, om man skal træffe beslutninger på det grundlag.

Nu er det jo sådan, at man også har malet en vis herre på væggen, når man siger, at hele det grønlandske samfund vil gå i stå. Man bør vel nok erindre sig, at der er taget 38 maskinmestre ud i strejke, men der er fortsat 20, som ikke er taget ud til konflikt, og disse 20 er jo beskæftiget netop ved vandforsyningen, ved den kgl. grønlandske handel, ved sygehuse og på en fiskefabrik. Disse 20 maskinmestre vil være i stand til at klare disse helt elementære problemer, som man nu siger vil få det grønlandske samfund til at bryde sammen. Der er altså tale om, at maskinmesterforeningen har vist det samfundshensyn, som organisationerne plejer at gøre ved at undtage livsvigtige områder. Det er også det, som jeg synes bør med ind i billedet her, når man taler om, at det hele bryder sammen i Grønland.

Vi mener på den baggrund, at man skal genoptage de forhandlinger, som er blevet afbrudt. Desværre kan jeg ikke henvise til, hvor parterne står i forhold til hinanden, når vi ikke kan få det oplyst i udvalget, men jeg tror ikke på, at de står så langt fra hinanden, at man ikke ved en ny forhandling kunne få løst problemet. En større ulykke ville det jo være, hvis samtlige 38 plus 20 mekanikere, som er beskæftiget og undtaget fra konflikten, rejste fra Grønland. Det ville være end-

nu værre, og det tror jeg dette folketing vil bidrage til og måske skabe det kaos, som man netop ikke ønsker i Grønland.

Jørgen Jensen (DKP):

Må jeg først sige til hr. Dohrmann, der siger, at partierne på venstrefløjen har fremstillet det, som om det var en lille flok underbetalte lønmodtagere, at jeg har ikke hørt de bemærkninger fra nogen af venstrefløjspartierne. Det, vi har sagt, er, at der ikke har været ført reelle forhandlinger, at der ikke var grundlag for den konflikt, som man nu siger ville træde i kraft, og det var årsagen til, at vi sagde, at folketinget ikke skulle blande sig i det.

Ellers må man vel sige, at det, der kunne være spørgsmålet, var, hvad der var kommet frem under udvalgsbehandlingen. Var der nogle af de påstande, der var fremme i første omgang, som ikke holdt? Det, som står tilbage efter min opfattelse, er, at udvalgsbehandlingen klargjorde det, man skrev i det telegram, vi fik fra Grønland, nemlig at der ikke havde været ført reelle forhandlinger. Det er i hvert fald ikke tilbagevist. Det havde man haft mulighed for, hvis det var ministerens opfattelse, at der ikke kun var tale om skinforhandlinger, men at der havde været ført reelle forhandlinger, ved at fremlægge både materiale og oplysninger om forhandlingerne, men dernæst også ved at klargøre, hvordan forholdene reelt er, nemlig at det her er arbejdsgiverparten, som kan bruge forligsinstitutionen og senere også folketinget til at gennemføre det, man vil have ført igennem. Det er ikke gjort, og derfor er det min opfattelse, også efter samtaler med maskinmesterforeningen, at der ikke er ført reelle forhandlinger, men at man alene har gjort det, som desværre sker alt for tit, når embedsmændene bliver sat på en mange gange umulig opgave, at man alene henviser til tidligere afgørelser. Vi fik også frem i udvalget, at det, man henviste til, var den afgørelse, der var truffet med telegrafisterne, da de var i konflikt. Det er det reelle, man har sagt under de forhandlinger og har stået fast på, og så er der ikke mulighed for forhandlinger.

Det andet, som er kommet frem, er diskussionen om ligeløn mellem de hjemmehørende og de ikke-hjemmehørende. Hvordan er det gået med det? Det kunne såmænd også godt